

Denne Formulering fik Paragraffen ved Stempeloven af 1. April 1922, men den falder i øvrigt i Princippet sammen med den tilsvarende Bestemmelse i Stempeloven af 1911 § 153, 1ste og 3die Stykke.

Et Dokuments Stempelpligt indtræder straks ved dets Oprettelse, og herefter er det formentlig principielt rigtigst at anse Dokumentet for stempelpligtigt efter de paa dets Oprettelsestid gældende Regler. Naar dette Princip i nogen Grad er fraveget ved § 153 i Stempelovene af 1911 og 1922 med Hensyn til Dokumenter, der fremkom senere og viste sig ikke at være behørigt stemplet, skyldtes det formentlig særlige Hensyn, bl. a. finansielle, ved Indførelse af højere Takster, og for 1911-Loven tillige, at der ved denne indførtes nye Synspunkter for Stempelbeskatningen.

Ved Lov Nr. 24 af 13. Februar 1929, der traadte i Kraft 1. Marts 1929, indførtes imidlertid væsentlig lavere Takster (saaledes blev 1ste Klasses Stemplet nedsat fra 1 pCt. til $\frac{1}{2}$ pCt., og Vekslestemplets Grundtakst fastsattes til 25 Øre i Stedet for 50 Øre, ligesom der paa flere Punkter indførtes Stempelfrihed, f. Eks. for Købekontrakter om Løsøre med Købesum ikke over 1 000 Kr.), og det finansielle Hensyn er herefter faldet bort. Da det dernæst ikke ved sidstnævnte Lov kan antages at have været Meningen at se bort fra alle før 1. Marts 1929 begaaede Stempelovertredelser, der først kom til Stempelmyndighedernes Kundskab efter 1. Marts 1929, har man siden denne Lov Ikrafttræden fulgt den formentlig principielt rigtige Praksis at anse Dokumenter for stempelpligtige efter de Regler, der gjaldt paa deres Oprettelsestid, og denne Praksis foreslaar man nu lovfæstet, dog saaledes, at Dokumenter, oprettede før 1. Oktober 1911, der først nu maatte fremkomme til Stempling, paa Grund af de ved 1911-Loven indførte nye Synspunkter bør stemples efter den nugældende Lov.

Stempelovens § 155 er nu saalydende :

„§ 155.

Naar en før 1. Oktober 1911 oprettet

Købekontrakt fuldbyrdes ved Skøde, der tinglyses efter nævnte Dato, bliver Skødet at forsyne med et Stempel, der svarer til Forskellen mellem det i denne Lov foreskrevne og det til Købekontrakten anvendte.

Det fritager ikke et Dokument for Stempelpligt efter nærværende Lov, at det tjener til Afløsning af et ældre, forinden denne Lovs Ikrafttræden oprettet Dokument, men for saa vidt saadant maatte være stemmende med Reglerne i Lovens §§ 9 og 10, vil det til det ældre Dokument anvendte Stempel kunne fradrages. Oprettedes der i øvrigt Dokumenter, der slutter sig til tidligere oprettede Dokumenter paa en saadan Maade, at der efter Reglerne i §§ 9 og 10 ved sammes Stempling skal tages Hensyn til det til de ældre Dokumenter anvendte Stempel, opgøres, hvor meget Stempelafgiften af den samlede Rets-handel udgør efter nærværende Lov, og det nye Dokument stemples derefter til et Beløb, der svarer til *Forskellen mellem Stemplet efter nærværende Lov og det til det ældre Dokument anvendte*, dog at Dokumentet i intet Tilfælde bliver at forsyne med højere Stempel, end det efter sit eget Indhold udkræver ifølge nærværende Lov. Samme Regler gælder med Hensyn til Stempling af Paatægninger paa tidligere oprettede Dokumenter.“

Idet man i øvrigt henviser til de almindelige Bemærkninger til Forslag til Ændring af Stempelovens § 153, skal man her særlig bemærke :

Forskelsstemplet bør formentlig rettest beregnes til Forskellen mellem Stemplet til den samlede Retshandel, beregnet efter den nugældende Lov, og Stempel til Hoveddokumentet, ligeledes beregnet efter nugældende Lov, da man ellers, nemlig ved at fradrage hele det til Hoveddokumentet anvendte Stempel, der er beregnet efter de da gældende højere Takster, vilde give dette højere Stempel en Virkning udover at dække Stemplet til selve Hoveddokumentet. Forslaget betyder kun en Lovfæstelse af den Praksis, der er fulgt siden Ikrafttrædelsen af Lovens af 13. Februar 1929.